

**ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ
ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΠΑΣΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ κ.κ. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ ΣΤΗΝ
ΠΡΟΣ ΤΙΜΗΝ ΤΟΥ ΔΕΞΙΩΣΗ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΔΑ ΠΡΟΞΕΝΟ
ΣΤΗΝ ΕΛΒΕΤΙΑ
ΓΕΝΕΥΗ 31 ΜΑΪΟΥ 2006**

Εξοχωτάτη Κυρία Πρόξενος της Ελλάδος στην Γενεύη,
Εξοχώτατε κ. Πρέσβυ παρά τα Ηνωμένα Έθνη,
Σεβασμιώτατε Μητροπολίτα Ελβετίας,
Τίμιοι εκπρόσωποι Ελβετικών φορέων της Γενεύης,
Εκλεκτοί προσκεκλημένοι και άρχοντες της Ελληνικής Ομογένειας,
Αιδεσιμότατε κ. Γενικό Γραμματέα του Π.Σ.Ε.,
Κυρίες και Κύριοι,

Με πολλή χαρά βρίσκομαι σήμερα το απόγευμα ανάμεσά σας στην όμορφη Προξενική κατοικία της λίαν Αγαπητής κας Αικατερίνης Λούπα, Προξένου της Ελλάδος στην πόλη της Γενεύης. Αισθάνομαι βαθύτατη ικανοποίηση για την μέχρι τώρα πορεία της Επίσκεψής μου και οφείλω δημοσίως να ευχαριστήσω την Κυρία Πρόξενο και να την επαινέσω για την άριστη συνεργασία που είχε με την Εκκλησία της Ελλάδος με σκοπό την προετοιμασία αυτού του ταξιδιού μου τόσο στο Παγκόσμιο Συμβούλιο των Εκκλησιών, όσο και στους διάφορους Διεθνείς Οργανισμούς και τις Ομοσπονδιακές Ελβετικές Αρχές που πρόκειται να επισκεφθώ αύριο το πρωί. Παράλληλα θεωρώ χρέος μου να αναφερθώ στην άριστη συνεργασία των Ελληνικών Πρεσβευτικών εκπροσώπων της χώρας μας με τις ενταύθα Ελβετικές Καντονικές και Ομοσπονδιακές Αρχές και να εκφράσω βαθύτατες ευχαριστίες για την φιλόξενη αντιμετώπιση που απολαμβάνει η ελληνική ομογένεια εδώ και τόσα πολλά χρόνια. Είναι πράγματι αξιοθαύμαστο να βλέπει κανείς την

συνεργασία πολλών φορέων με τον ίδιο στόχο και προσανατολισμό, διότι μόνον κατ' αυτόν τον τρόπο αποφέρει εύχυμους καρπούς κάθε ιδέα που συλλαμβάνει ο ανθρώπινος νους.

Όλες όμως, αυτές τις ημέρες της παραμονής μου στην Ελβετία απασχολεί την σκέψη μου ένας προβληματισμός που εδράζεται στην βαθιά επιρροή του ελληνικού πνεύματος εκτός των ορίων και των συνόρων της πατρίδος μας. Παρατηρώ σε πολλά σημεία της Γενεύης την ελληνική σφραγίδα που παρέμεινε ανεξίτηλη μέσα στο πέρασμα των αιώνων. Η σφραγίδα αυτή συναποτελείται από τις βασικές αρχές και αξίες της πλούσιας παράδοσής μας, από τις υψηλές έννοιες δηλαδή της αλληλεγγύης, της διακονίας, των τεχνών και των γραμμάτων, του εμπορικού ευδαιμονισμού και άλλων συναφών, χωρίς να ξεχνώ, ίσως την βασικότερη, την οικουμενικότητα του ελληνισμού που μέσα στην ιστορική πραγματικότητα ξεπέρασε τον εδαφικό περιορισμό και μεταμορφώθηκε σε ιδέα για κάθε πολιτισμό σ' αυτόν τον πλανήτη. Η οικουμενικότητα αυτή της ελληνικής παρακαταθήκης μας, πρέπει να υπερτονισθεί στην εποχή μας και να λάβει την μορφή απάντησης στο δυναμικό ρεύμα της Παγκοσμιοποίησης. Κάθε Έλληνας στο εξωτερικό φέρει τον τίτλο του πρεσβευτή της πατρίδος μας και την υψηλή ευθύνη της υπεράσπισης των πολιτιστικών μας στοιχείων, σε αυτά λοιπόν τα πολύπλευρα καθήκοντα του, αξίζει να προστεθεί η προάσπιση ενός «νέου» ήθους αδελφοσύνης και συνεργασίας με απώτερο στόχο την ευγενική αντιμετώπιση των ανήθικων ιδεολογιών που πρεσβεύει η οικονομική Παγκοσμιοποίηση. Άλλωστε οι Έλληνες γνωρίζουν σε βάθος πώς να συμβιώνουν με άλλους λαούς και πολιτισμούς, διατηρώντας τις αρχές του σεβασμού προς το ανθρώπινο πρόσωπο, χωρίς να αλλοιώνουν τις παραδόσεις τους αλλά πολύ περισσότερο να τις αναβιβάζουν σε επίπεδο ταυτότητας ενός εκάστου.

Επειδή όμως, Ελληνισμός και Χριστιανισμός ορίζουν ίσως, την τελειότερη εξίσωση ενός κοινωνικού μοντέλου πρέπει να τονίσω εδώ τις διαχρονικές αρχές και αξίες του Χριστιανισμού που κάθε άλλο παρά σήμερα, αποκτούν ιδιαίτερο βάρος στην ισορροπία των πολιτών μέσα σε οποιοδήποτε κοινωνικό σύστημα. Συνδέονται άρρηκτα με την αρχαία ελληνική παράδοση, διότι αποτελούν όχι μόνον μία ιστορική συνέχεια αλλά την αυθεντικότερη ερμηνεία τους, μέσα από το βίωμα που προτάσσει η πατερική παράδοση της Εκκλησίας και το ασκητικό Της πνεύμα ανά τους αιώνες. Στον Χριστιανισμό κάθε αρετή του Ελληνικού αρχαίου πνεύματος ενδύεται ένα νέο ένδυμα, άφθαρτο και ποτισμένο από το αίμα του ίδιου του Ιησού Χριστού, το ένδυμα της αληθινής και θυσιαστικής αγάπης.

Κάθε πρεσβευτής-έλληνας λοιπόν, πρέπει να γνωρίζει την πλούσια ιστορική και πνευματική του παράδοση και να προσπαθεί μέσα στην καθημερινότητα του να βιώνει ολοκληρωτικά την άρρηκτη σύζευξη ελληνισμού και χριστιανισμού, δίνοντας αγάπη, μιλώντας με αγάπη, ζώντας με αγάπη.

Αυτό αγαπητοί μου αδελφοί είναι το μήνυμα μου ως Αρχιεπισκόπου, αλλά και ως εκπροσώπου της Αποστολικής Εκκλησίας της Ελλάδος, της μητέρας κάθε Έλληνα του εξωτερικού, ένα μήνυμα που σας προτείνω να υιοθετήσετε αν θέλετε να αντισταθείτε στον οδοστρωτήρα της Παγκοσμιοποίησης.

Ευχαριστώντας και πάλι την αγαπητή Ελληνίδα Πρόξενο, υψώνω το κύπελλο και πίνω στην υγεία της κάθε μιας και του κάθε ενός, ευχόμενος στον Κύριο μας Ιησού Χριστό να σας χαρίζει υγεία και προκοπή στην ζωή σας στην φιλόξενη πόλη της Γενεύης.